

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci navrhovatelky: **Mgr. V. Z., Ph. D.**, zastoupené Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem, třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na vyslovení nezákonnosti opatření obecné povahy odpůrce ze dne 22. 10. 2021, čj. MZDR 15757/2020-60/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Návrh **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovatelce **se vrací** soudní poplatek za návrh ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce Mgr. Davida Zahumenského, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Navrhovatelka podala u Nejvyššího správního soudu návrh na zrušení opatření obecné povahy, které vydal odpůrce dne 22. 10. 2021 podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Tímto opatřením odpůrce zakázal (s účinností od 25. 10. 2021) všem osobám pohyb a pobyt na vymezených místech (ve vnitřních prostorech veřejných staveb, v prostředcích veřejné dopravy i na dalších místech) bez ochranných prostředků dýchacích cest, kterými jsou zejména respirátor nebo obdobný prostředek splňující technické požadavky (např. FFP2, KN 95) a v některých vymezených případech také obličejová maska (rouška) nebo ochranný štít. Eventuálně navrhovatelka žádala, aby soud vyslovil nezákonnost opatření pro případ, že opatření bude během řízení zrušeno a nahrazeno jiným (to se také skutečně stalo, odpůrce opatření zrušil s účinností k 1. 11. 2021).

[2] Návrh svým textem doslova odpovídá návrhu, o němž NSS již dříve rozhodl pod sp. zn. 2 Ao 5/2021. (Ještě předtím přitom navrhovatelka učinila podobný, i když o něco stručnější, návrh pod sp. zn. 5 Ao 23/2021; o něm soud rozhodl usnesením ze dne 18. 6. 2021, čj. 5 Ao 23/2021 - 23.) NSS proto nepovažuje za potřebné rekapitulovat důvody nynějšího návrhu a odkazuje na body 3–9 usnesení ze dne 20. 8. 2021, čj. 2 Ao 5/2021 - 25.

[3] Ve stručnosti je podstatou návrhu (resp. všech tří návrhů) tvrzení, že masivní výroba a používání jednorázových prostředků dýchacích cest závažně zatěžuje životní

prostředí. Napadené opatření proto podle navrhovatelky zasahuje do jejích ústavně chráněných práv na příznivé životní prostředí, na život a na zdraví.

[4] Oběma předešlými usneseními odmítl NSS navrhovatelčina podání, protože ji považoval za osobu, která je k podání návrhu zjevně neoprávněná [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Zdůraznil, že předmětem napadeného opatření je povinnost nosit ochranné prostředky dýchacích cest, čímž se má zabránit šíření vysoce infekční nemoci covid-19. Opatření tak nemůže řešit otázky ekologických standardů výroby těchto prostředků ani likvidaci takto vznikajícího odpadu; navrhovatelčiny návrhy se ale zabývají právě jen těmito otázkami.

[5] Nynější návrh nepřináší žádná nová tvrzení, a NSS tak má nadále za to, že navrhovatelka zjevně není k podání návrhu legitimována. Návrh, který míří ke zrušení (vyslovení nezákonnosti) opatření obecné povahy, totiž musí sledovat ochranu takových veřejných subjektivních práv jednotlivce, která jsou opatřením skutečně bezprostředně dotčena. Navrhovatelka však nespatřuje své dotčení v tom, že jí opatření ukládá povinnost používat ochranné prostředky dýchacích cest, ale tvrdí jen zásah do svého práva na příznivé životní prostředí, na život či na zdraví v souvislosti s negativními ekologickými dopady výroby a používání jednorázových pomůcek. V podstatě jde tedy o žalobu ve veřejném zájmu (*actio popularis*), kterou navrhovatelka podat nemůže (usnesení ze dne 28. 5. 2021, čj. 5 Ao 12/2021 - 29).

[6] Není sporné, že výroba a používání zdravotnických pomůcek zatěžuje životní prostředí. Nelze však dát navrhovatelce za pravdu v tom, že by právě to představovalo jakkoli měřitelný či dostatečně významný zásah do jejího práva na příznivé životní prostředí nebo že by to dokonce mohlo ohrozit její život a zdraví (srov. již citovaná usnesení ve věcech 5 Ao 23/2021 a 2 Ao 4/2021; k předpokladům aktivní procesní legitimace toho, kdo navrhuje zrušení opatření obecné povahy, viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, čj. 1 Ao 1/2009 - 120, č. 1910/2009 Sb. NSS).

[7] Návrh tak byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, a NSS jej proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

[8] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s.: protože byl návrh odmítnut, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Soud také vrátil navrhovatelce zaplacený poplatek, protože návrh byl odmítnut před prvním jednáním (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu